

Referat despre complexitatea personajului Ilie Moromete din romanul Morometii de Marin Preda

in centrul romanului sta Ilie Moromete - taranul care priveste modul sau de viata ca pe singurul posibil pentru ca el garanteaza ordinea si armonia universala ("Cum sa traiesti daca nu esti linistit?"); satul morometian este un centru al lumii si un spatiu in care se realizeaza inaltul acord al Fapturii cu Universul. Taran "filosof care mediteaza pe tema existentei si realizeaza momente unice de traire interioara, Moromete priveste viata ca pe un spectacol superior si se amuza (Rade de bigotismul Catrinei, de Iacomia lui Paraschiv, pe care il lasa sa se arda cu fasolea, de prostia unora din tarani).

Taran "absolut" convins ca existenta lui reprezinta centrul Universului, dispretuitor fata de tot ceea ce venea din afara si nepasator la innoire, Moromete ignora istoria care navaleste brutal si in viata lui: Nila moare pe front, lumea rurala intra intr-o perioada de prefaceri , dramatice pe care batranul nu le poate intelege. Satul isi pierde rolul de "vatra" a lumii, stabilitatea si echilibrul se dovedesc a fi iluzorii, comunitatea taraneasca de tip vechi se destrama intr-un ritm precipitat; "spectacolul" din ograda lui locan, de care personajul se bucurase cu inocenta in volumul intai, intra acum intr-o zona cenusie; satul devine parca "o groapa fara fund", din care ies "oameni noi", iar Moromete traieste o drama a instrainarii: "Si daca lumea e asa cum zic ei si nu asa cum zic eu, ce mai ramane de facut?"

in volumul intai, Moromete este si "actorul" care, in colocviile duminicale din poiana lui locan - topos aproape mitic din literatura romana a ultimelor decenii, starneste mirarea celorlalti tarani prin usurinta cu care "prinde" cuvintele din ziar si prin umorul lui seducator; in volumul al doilea, vechii prieteni au murit ori l-au parasit, Catrina a plecat de teama intoarcerii baietilor si, ramas fara auditoriu, batranul "actor" intra intr-un con de umbra.

De fapt, toate manevrele lui Moromete (reactiile lui derutante, un anume donquijotism, placerea disimularii, umorul) ascund cele doua drame pe care le traieste personajul; drama paternitatii si cea a pamantului. in realitate, el ii iubeste pe cei sase copii ai sai, dar isi ascunde sentimentele pentru a-si pastra statutul de tata autoritar; serbarea scolara la care Niculae ia premiul intai si, mai ales, drumul spre casa, cand, pentru o clipa, cei doi se apropie, sunt edificatoare. Leganandu-se in iluzia ca oamenii sau, cel putin copiii, il inteleg, Moromete se trezeste brusc in fata altei realitati: Paraschiv, Nila si Achim fug la Bucuresti, incurajati de Guica, iar tatal este cuprins de un acut sentiment de singuratate existentiala.

Plecarea baietilor inseamna si inceputul destramarii gospodariei: Moromete este obligat sa vanda o parte din pamant si locul din spatele casei. Mutismul in care intra acesta echivaleaza, in fond, cu moartea ipostazei sale luminoase pentru a face loc, in volumul al doilea, alteia mai putin stralucitoare.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Drama lui Moromete este aceea a contemplativitatii, a iluziilor inselate; prin incapatanarea cu care-si apara punctul de vedere si prin capacitatea de a crede in aceste iluzii, personajul devine mare si deopotriva tragic.

Ultimii ani sunt traiti in tacere si singuratate; moartea lui Ilie Moromete constituie una dintre cele mai frumoase pagini din literatura romana.